

Szellemi vetélkedő a Jogtudományi Karon

Március 25-én este 19 órakor kezdődött, a nagy izgalommal várt kari vetélkedő a Jogtudományi Kar Klubjában.

A vetélkedőn minden évfolyam egy-egy csapatot indított, 5-5 taggal. A játékot dr. Biró János vezette, a zsűri tagjai dr. Nagy Károly, dr. Szűcs István adjunktusok és dr. Ruszoly József voltak.

A vetélkedő műsorán négy kérdéscsoport szerepelt, s már a második kérdéscsoport lezárása után a harmadik és az első évfolyam csapata került az élre. A versenyt végül az első évfolyam csapata nyerte izgalmas hajrá után, a harmadik évfolyam csapata előtt.

A vetélkedő szervezésébe becsúszott hibákról is említést kell tennünk, hiszen ezek szinte elrontották a máskor annyira színvonalas versenyt. A hallgatóság sportszerűtlenül viselkedett, nagyon közel ült a versenyzőkhöz, főleg a harmadik évfolyamnak sikerült sokat „segíteni” csapatának, de a többiek sem maradtak le mellettük sokkal. A zsűri egyes kérdésekben bizonytalanok voltak, a játékvezető — aki egyébként ügyesen és sikeresen vezette a vetélkedőt — alkalmanként szintén határozatlan volt.

—feke—

Azért, hogy a diagnózis pontosabb legyen

A Szegedi Egyetem 1965 március 5-i (III. évf. 5. sz.) számában megjelent „Diagnózis az orvosképzésről” c. cikkéhez, mint az egyik érdekelt fél, szeretnénk néhány sorral hozzájárulni. Csak annyival, amennyi a cikkből kimaradt, ill. alaptalanul belekerült.

Nem szükségszerű például, hogy az anatómia vizsgán néhányan mindig összeeszenek — írja a cikkíró. Ez az, ami több, mint a valóság. Ugyanis nem néhány, hanem egyetlen hallgatóval történt meg az eset, aki a vizsga előtti éjszakán nem pihente ki magát eléggé, illetve helytelenül időzítette a szokott idegstimuláló szereket, aminek ájulás lett az eredménye. Ebből — az évfolyamon közzismert —, de egyébként egyedüli esetből szerintünk nem lehet általánosítani, és nem is lett volna szabad ezt megtenni.

Ezután természetesen logikus, hogy kimaradt a hallgatósnak az Anatómiai Intézetről alkotott véleménye is. Pedig talán nem érdemtelen megemlékezni arról, hogy az Intézet Gellért professzor úr és valamennyi oktatója milyen jóindulattal és megértéssel kezelik mind évközben, mind a vizsgán a hallgatókat. Meg vagyunk róla győződve, hogy ezen véleményünket valamennyi, anatómiából már szigorlatozott évfolyam alátámaszthatja. Min-

denki tisztában van azzal, mit jelentene, ha más lenne az Intézet magatartása, csak a türelem szempontjából is. És mit jelent az, hogy a 2-3 hetes idegfeszítő felkészülés közben és a vizsgán tudja a hallgató, hogy diáknnyelven szólva, „az emberrel nagyon rendese” az Intézetben.

Ezen eset kapcsán fejteném ki azon véleményünket, hogy talán helyesebb lenne, ha az orvosképzéssel kapcsolatos szakmai kérdésekhöz

nem kívülről, hanem orvosok szólnának hozzá. Minden bizonnyal lennének az egyetemen is olyan tapasztalt oktatók, akik maguk is látva, és az oktatás közben maguk is érezve a problémákat, segítenének azok megoldásában.

Mivel úgy éreztük, hogy ezen véleményünk az igazsághoz tartozik, szükségesnek tartottuk ezt beírni a „diagnózis”-ba.

Gemain Mihály

Két héttel a VII. Országos Diákköri konferencia előtt

Milyen problémák foglalkoztatják a József Attila Tudományegyetemen működő diákköröket? — Erre a kérdésre kért tőlünk feleletet, rövid helyzetképet a szerkesztő. A lap múlt évi utolsó számában már írtunk hasonló problémákról, így azzal folytathatnánk, amivel akkor abbahagytuk.

Decemberben igen nagy lendülettel vett a konferenciára szánt dolgozatok előkészítése, különösen akkor, amikor már is-

mertté vált a beadási határidő.

Ezt legelőször tudtuk meg, s ezért nem kis problémát jelentett az utólag február 25-re elhalasztott határidő betartása. Diákkörösök és diákköri vezetők jó munkáját dicsérem, hogy ilyen körülmények között sem okoztak fennakadást a rendező egyetem munkájában.

Ezt tükrözi az Egyetemi Tanács és az MSZMP Egyetemi Végrehajtó Bizottsága március 16-i közös ülése elé terjesztett, s ott lényegében megerősített felmerő jelenlét is, amelyet diákköri vezetőink nagy körültekintéssel készítettek elő.

Csupán néhány kiragadott adat és probléma a jelenlétből. Az egyetem 32 diákköre kb 85-90 dolgozattal fog szerepelni a konferencián. Ebből 57-et a karok már továbbítottak, hátra van még a vegyész dolgozatok összegyűjtése, ez azonban meg várható, hiszen a műszaki és vegyész szekció üléseit csak szeptemberben tartják meg. Ami a karokat illeti,

a legjobb helyzetben a Természetudományi Kar van (eddig 28 dolgozatot terjesztettek fel), de — különösen az éveleji állapotokhoz mérve — a 24 dolgozat a bölcsész diákköröknél is a jó felkészülésre utal.

A korábbi konferenciákhoz képest a dolgozatok száma tekintetében a jogászoknál viszont lényeges elmaradás tapasztalható. Az okok ismereteseke ugyan — az elhúzódó épületprobléma, a régi diákkörösök viszonylag kis száma —, azonban mindent nem magyaráznak meg. Az igazsághoz az is hozzátartozik, hogy azok a felsőéves diákköri tagok, akikre másról is a felkészülést építették, itt nem vettek eléggé komolyan ezt. Hiányzott az a jól ismert „konferenciás hangulat”.

Az előzetes felmérések szerint egyébként egyetemünk mintegy száz főnyi hallgatói delegáció képviseli Budapesten.

A „nevezések” ugyan már megtörténtek, azonban a kari létszámkeretekben belül a szükséges korrekciók a hátralévő időben is végrehajthatók.

A KISZ Központi Bizottságának Egyetemi és Főiskolai Osztályai a napokban küldte meg a régóta hiányolt diákköri igazolványokat, amelyek kiosztása a közeljövőben fog megtörténni.

Igazolványokat természetesen kizárólag azoknak adhatunk, akik minden tekintetben megfeleltek és megfelelnek a tagsági követelményeknek.

Ily módon e látszólag formális probléma megoldását összekapcsolhatjuk diákkörösök belső, szervezeti megerősítésével is. A KISZ Végrehajtó Bizottságunknak is az az álláspontja, hogy semmi szükség nincs fiktív diákköri tagokra, s az indokolatlanul felduzzadt diákkörök nem válhatnak igazi munkaközösségekké.

Sok más probléma vár megoldásra a diákköri munkánkban, ezekre jelen szűk keretek között nem térhetünk ki, de a problémák — így elsősorban az irányítás, a szakmai vezetéssel kapcsolatos kérdések — sokkal — jelentősebbek annál, mintsem egyetlen cikk keretében „elintézhető” lennének. Ez természetesen egyáltalán nem jelenti azt, hogy az egyetemi sajtót a jövőben ne használjuk ki az eddigieknél sokkal jobban a KISZ munkájával, munkatársával kapcsolatos kérdések nyilvánosabb tisztázására.

dr. Szemere György

R. J.

Együttműködési egyezményt írtak alá a főiskolai ülészakon résztvevő külföldi delegációk

Március 27-én délelőtt 9 órakor a Szegedi Tanárképző Főiskola Igazgatósága fogadást adott a felszabadulástunk huszadik évfordulója tiszteletére rendezett nemzetközi tudományos ülészakon a külföldi testvérintézmények képviselőiként megjelent vendégek: szovjet, csehszlovák, bolgár és német professzorok részére.

A fogadáson megjelent külföldi vendégeket Nagy István, s a főiskola igazgatóhelyettese köszöntötte. Ezután az oroszországi vendégek nevében A. Rot, a nyitraiak nevében Wiliam Haas, a potsdamiak részéről Kurth Zeh-

ner és a tirnovói Felsőfokú Tanárképző Intézet nevében Penjo Rusev professzorok köszönték meg a fogadást és vendéglátást a főiskola igazgatóságának. Valamennyi külföldi vendég egybenhangosan hasznosnak, értékes tapasztalatokat hozóknak értékelte a nemzetközi ülészakot, amely megpróbálta teljes keresztmetszetét adni a felsőfokú oktatási intézményekben folyó oktatómunka metodikai problémáinak.

A külföldi delegációk vezetői ezután együttműködési egyezményt írtak alá a Szegedi Tanárképző Főiskolával a nemzetközi ülészak által

körvonalozott módszertani kutatási témák további közös elemzésére, elmélyült tudományos szintű vizsgálatára vonatkozóan. Az együttműködési egyezmény meghatározza a közös munkabizottságok létrehozásának és működésének feltételeit, a tapasztalatok, elért eredmények kölcsönös kicserélésének módját.

A felszabadulási tudományos ülészak külföldi és hazai vendégeitől a főiskola igazgatósága és tanári kara a délutáni órákban búcsúzott el a Tisza szállóban ahonnan azok négy órakor indultak vissza a fővárosba.

Néhány megjegyzés

ORVOSTUDOMÁNYI EGYETEMÜNK TANULMÁNYI MUNKÁJÁRÓL

A tanulmányi munka le- mérésének objektív eszköze a vizsgaeredmény. Ha azonban csak erre támaszkodunk, akkor nem sokat tudunk meg arról, hogy a hallgatók milyen energiabefektetéssel érték el az adott jegyekkel lemert vizsgaeredményeket, s az sem derül ki, hogyan lehet elősegíteni, hogy kisebb terheléssel, az íresjáratok kiiktatásával jobb eredmények szülessenek. A vizsgaeredmények értékelése mellett tehát nagyon fontos, hogy a hallgatókkal folytatott beszélgetésekből vonjunk le olyan következtetéseket, hogy hol kell, és hol lehet viszonylag könnyen segíteni.

A vizsgaeredmények — sajnos — azt mutatják önmagukban, hogy a tanulmányi átlagok lassan, de biztosan romlanak. Az általános orvosi karon pl. az 1962/63. tanévben az átlag 4,005, 1963/64-ben 3,885, jelenleg pedig 3,675 volt félévkör. Erdemes azonban évfolyamonként részletezni az adatokat:

	1962/63	1963/64	1964/65	1964/65
I. évf.	3,78	3,86	3,37	3,32
II. évf.	3,63	3,79	2,95	3,09
III. évf.	4,14	3,66	3,92	3,74
IV. évf.	4,19	3,97	3,82	3,83
V. évf.	4,29	4,13	4,38	4,26

Világosan kiderül ebből az összeállításból, hogy az egyes évfolyamok megterhelése nem egyforma. A II. évfolyam eddig is egyike volt a leginkább megszorítottoknak, de ebben a félévben az anatómiai szigorlatnak az oktatási reform értelmében a II. év első félévére történt előrehozása majdnem egy egész jeggyel rontotta az átlageredményt, s azt kiugróan a legrosszabbá tette.

Az is világosan leolvasható az eredményekből, hogy az újonnan bevezetett „súlyozott átlag” nem hozott semmiféle változást, ha az átlageredményeket tekintjük (egyévenként természetesen más lehet a helyzet), hiszen a III. évfolyamot leszámítva

(ahol nem volt szigorlat), a többi évfolyamon sincs számottevő különbség a „normál” és a súlyozott átlag között.

Mit mondanak a hallgatók?

Ha a hallgatókkal beszélgetve magyarázatot keressünk a romló vizsgaeredményekre, akkor kiderül, hogy egy sor olyan körülmény van, ami jobb szervezéssel, az oktatási reform rugalmasabb kezelésével, az oktatással való kissé több törődéssel kiküszöbölhető lett volna.

Igy például az I. éves orvostanhallgatók panaszoikják, hogy évfolyamuknak több, mint negyede megbukott fizikából, ami azt jelenti, hogy csoportonként legalább két bukás volt. Ugyanakkor fizika könyvet csak decemberben kaptak, s így teljesen ismeretlen (és nagyon bőséges) könyvből kellett a vizsgára felkészülni. — A tanulást gátló körülmények tartják egyébként más évfo-

lyamok hallgatóival egybenhangzóan, hogy az előadások beosztása rendszertelen, a legtöbb intézetben az év elején nagyon lassú tempóban haladnak, sokszor fölöslegesnek tűnő anyagrészekkel töltenek hosszú időt, később viszont lényeges dolgokat kénytelenek időhiányában teljesen elhagyni.

A hallgatók többségének véleménye szerint rontotta eredményeiket, hogy némely tanszék bevezette az írásbeli vizsga ilyen vagy olyan formáját. Ezzel a kérdéssel azért érdemes foglalkozni, mert manapság világszerte az érdeklődés előterében áll az egyetemi hallgatók számára ugrásszerű növeke-

zése miatt, különösen olyan egyetemeken, ahol sokszáz létszámú hallgatóság van, a vizsgák lebonyolításának egyszerűsítése. Az ilyen egyszerűsített, kérdésfeladat vizsgáztatással szemben orvostanhallgatóink aggálya kétirányú: egyrészt a választásra a dolog természetéből következően nagyon kevés idő áll rendelkezésre, tehát azon múlhat a vizsga sikere, hogy valaki milyen gyorsan tud kapcsolni, másrészt úgy érzik, hogy a szóbeli vizsga még akkor is többet ér, ha azon általában nehezebb is megfelelni, mivel négy vagy ötféle lehetőségből kisebb felkészültséggel is ki lehet választani a helyes feleletet, míg a szóbeli vizsgán a hallgató a saját tudására van utalva. Azt is felhózzák a hallgatók, hogy

az orvosnak produktív intelligenciára van szüksége, a kérdés-felelet vizsgáztatás viszont csak a reprodukív intelligenciát kívánja meg. Ez a kérdés természetesen nem dönthető el ilyen egyszerűen, hiszen lehet, hogy az ideit rossz tapasztalatokat és eredményeket a vizsgáztatás ilyen módjának előkészítetlen volta okozta, de mindenesetre elgondolkoztat, hogy így vélekednek róla éppen a hallgatók.

A ciklikus oktatás „szépséghibái”

Sok panasz hangzik el a ciklikus oktatással kapcsolatban is. A IV. évesek például elképzelni sem tudják, hogyan lehet beosztani a szülőszobái és a fogászati gyakorlatokat, mivel a második félévben úgyszólván csak gyakorlatok vannak a többi tárgyakból, amikről természetesen hiányozni nem lehet. Ugyancsak furcsa helyzet állt elő a ciklikus oktatás bevezetése következtében például fogászatban, ahol sokan már leöltötték a gyakorlatukat, többek között fogat húztak

anélkül, hogy elméletből akár egy szót is hallottak volna, s arra voltak utalva, hogy ténykedésük közben a gyakorlatvezető szinte a kezüket vezesse.

Súlyos, és feltehetően jogos panasz illeti a beszámolókat. Ha ugyanis valaki el se megy a beszámolóra, ugyanolyan érvényes félve van, mint annak, aki rendszeren tanult, és kifünnő eredményt ért el. Ugyanakkor, ha valaki ambicionálja, hogy ne legyen elégtelen az indexében, amit esetleg rossz körülmények összejátszása révén szerzett, akkor nincs lehetősége a javításra, bármennyire megvan benne az igyekezet. Ez az intézkedés inkább a hanyagoknak kedvez, és kifejezett demoralizáló hatása van.

Ilyen helyzetben talán nem volt teljesen szerencsés a demonstrációk megszüntetése. Nem beszélve arról, hogy a demonstrációk megtartását gyakran maguk a hallgatók kérik, a tanszéken is olyan gyakorlat alakult ki, hogy valamiféle büjtött cimen demonstrációkat tartanak.

de azok időpontját nem közlik előre a hallgatókkal, így gyakorlatilag nehezebb helyzet áll elő, mint a demonstrációk eltörlése előtt volt.

Sok a halasztott és az utóvizsga!

Külön kell szólni a halasztott és az utóvizsgák viszonylag magas számáról, hiszen félévkör még az év végénél is sokkal kevésbé indokolt a vizsgák elhalasztása, nem is szólva arról, hogy félévkör általában „kiseb” vizsgák vannak, ami a jobb felkészülést lehetővé teszi. Az igazság kedvéért meg kell jegyezni, hogy az utóvizsgák között messze magasabb arányszámmal a II. évfolyam „vezet” a már említett okokból kifolyólag. Az orvoskar 130 utóvizsgája